

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (pátého senátu)

12. června 2014(*)

„řízení o předběžné otázce – Šestá směrnice o DPH – Osvobození od daně – Článek 13 část B písm. d) body 3 a 5 – Pojem ‚jiné cenné papíry‘ a pojem ‚další převoditelné cenné papíry‘ – Systém podpory prodeje – Slevová karta – Základ daně“

Ve věci C-461/12,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Gerechtshof 's-Hertogenbosch (Nizozemsko) ze dne 11. října 2012, došlým Soudnímu dvoru dne 15. října 2012, v řízení

Granton Advertising BV

proti

Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag,

SOUDNÍ DVŮR (pátý senát),

ve složení T. von Danwitz, předseda senátu, E. Juhász, A. Rosas (zpravodaj), D. Šváby a C. Vajda, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za nizozemskou vládu M. Noort a C. Wissels, jako zmocněnkyní,
- za vládu Spojeného království C. Murrell, jako zmocněnkyní, ve spolupráci s R. Hillem, barrister,
- za Evropskou komisi A. Cordewenerem a E. Manhaevem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 24. října 2013,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obratu – Společný systém daně z přidané hodnoty: jednotný základ daně (Úč. vst. L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23, dále jen „šestá směrnice“).

2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společnostmi Granton Advertising BV (dále

jen „Granton Advertising“) a Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor den Haag (správce dan? Haaglanden/ú?ad Haag, dále jen „správce“) ohledn? otázky, zda operace spo?ívající v prodeji slevových karet uskute?né společností Granton Advertising v pr?b?hu let 2001 až 2005 podléhají dani z p?ídané hodnoty (dále jen „DPH“).

Právní rámec

Unijní právo

3 ?lánek 11 ?ást A šesté sm?rnice, nadepsaná „V tuzemsku“, nacházející se v hlav? VIII této sm?rnice, nadepsané „Základ dan?“, v odstavci 3 stanoví:

„Základ dan? nezahrnuje:

[...]

b) slevy a rabaty poskytnuté zákazníkovi a zaú?tované v okamžiku dodání ?i poskytnutí;

[...]“

4 ?lánek 13 šesté sm?rnice, nadepsaný „Osvobození od dan? v tuzemsku“, který je obsažen v hlav? X této sm?rnice, nadepsané „Osvobození od dan?“, obsahuje ?ást A („Osvobození ur?itých ?inností ve veřejném zájmu“), ?ást B („Ostatní p?ípady osvobození“) a ?ást C („Volba“).

5 ?lánek 13 ?ást B uvedené sm?rnice stanoví:

„Aniž jsou dot?eny jiné p?edpisy Spole?enství, osvobodí ?lenské zem? od dan? [...]:

[...]

d) tyto operace:

[...]

3. operace v?etn? sjednání týkající se vkladových a běžných ú?t?, plateb, p?evod?, dluh?, šek? a dalších p?evoditelných cenných papír?, s výjimkou vymáhání dluh?,

[...]

5. operace v?etn? sjednání a vyjma ?ízení a správu v oblasti akcií, podíl? na společnostech nebo sdruženích, dlužních úpis? a jiných cenných papír?, krom?:

— doklad? zakládajících právní nárok na zboží,

— práv nebo cenných papír? uvedených v ?l. 5 odst. 3,

[...]“

Nizozemské právo

6 ?lánek 11 zákona o dani z obratu (Wet op de omzetbelasting) ze dne 28. ?ervna 1968 (*Staatsblad* 1968, ?. 329), ve zn?ní použitelném na spor v p?vodním ?ízení, stanoví:

„1. Za podmínek stanovených na?ízením orgánu veřejné správy jsou od dan? osvobozeny:

[...]

i) následující dodání zboží a poskytování služeb:

[...]

2. operace včetně sjednání a vyjma řízení a správy v oblasti cenných papírů a jiných cenných papírů, kromě dokladů zakládajících právní nárok na zboží;“

[...]

j. následující poskytování služeb:

[...]

2. operace včetně sjednání týkající se poštovních převodů, běžných a vkladových účtů, plateb, převodů, dluhů, šeků a dalších převoditelných cenných papírů, s výjimkou vymáhání dluhů,

[...]“

Spor v převodním řízení a předběžné otázky

7 Skutkové okolnosti sporu v převodním řízení se odehrály v období mezi lety 2001 a 2005, kdy Granton Advertising, společnost založená podle nizozemského práva, která se až do 7. června 2004 jmenovala Granton Marketing BV, vydávala a prodávala karty nazvané „Grantoncard“ (dále jen „Grantoncard“). Tyto karty, které byly prodávány spotřebitelům za ceny v rozmezí od 15 eur do 25 eur, jim poskytovaly nárok na získání některého zboží či poskytnutí některých služeb za zvýhodněných podmínek od obchodníků a podniků, jako jsou restaurace, kina, hotely nebo sauny, které za tímto účelem uzavřeli dohodu se společností Granton Advertising (dále jen „partnerské podniky“). Grantoncards byly k dispozici na prodejních místech, kterým Granton Advertising vyplácela odměnu za každou prodanou Grantoncard.

8 Podle předkládajícího soudu z podmínek standardní smlouvy uzavřené mezi společností Granton Advertising a partnerským podnikem vyplývá, že cílem partnerských podniků bylo přilákat ve spolupráci se společností Granton Advertising zákazníky, kteří nakupují jejich zboží a služby. Partnerské podniky se za tímto účelem zavázaly přijímat platné Grantoncards, které jim byly předloženy, a dodat zboží či poskytnout služby vyznačené na každé Grantoncard maximálně v hodnotě, která je na ní uvedena.

9 Z podmínek této standardní smlouvy kromě toho vyplývá, že společnost Granton Advertising zajišťovala výrobu, produkci, distribuci, propagaci a prodej uvedených Grantoncards. Po podpisu uvedené smlouvy společnost Granton Advertising partnerským podnikem za Grantoncards neúčtovala žádné částky, a ani od nich nedostávala žádnou odměnu.

10 Podle předkládajícího soudu se uvedené karty vyznačují tím, že každá Grantoncard poskytovala jejímu majiteli nárok na slevu z ceny z objednávek učiněných u partnerských podniků, jejichž jméno bylo uvedeno na dotčené kartě. Sleva z ceny byla poskytována na nabídky uvedené na každé kartě, přičemž tyto nabídky měly různou povahu v závislosti na tom, jak se dotčený partnerský podnik dohodl se společností Granton Advertising. Tyto slevy z ceny byly získávány na základě předložení karty, odevzdání kupónu, který k ní byl připojen, anebo na základě podepsání dané karty dotčeným partnerským podnikem. Majitelé Grantoncard mohli rovněž v řadě případů v rámci jiných výhod získat dvě položky nabízeného zboží či služeb za cenu jedné položky. Grantoncards byly navíc uspořádány tak, že jejich majitel získal výhodu již od jejich prvního

použití. V ?ad? p?ípad? bylo v pr?b?hu doby platnosti dané karty, která trvala v?tšinou šest m?síc?, možné využít nabídek, které na ní byly uvedeny, opakovan? nebo dokonce každý den.

11 Grantoncards se krom? toho nevázaly na osobu majitele, nýbrž byly p?enosné. Nebylo je však možné vym?nit za peníze ?i zboží.

12 V roce 2005 provedl správce kontrolu ú?etnictví spole?nosti Granton Advertising. Vzhledem k tomu, že se domníval, že prodej Grantoncards touto spole?ností p?edstavoval pln?ní podléhající DPH, vydal v??i ní dodate?ný vým?r DPH. Po stížnosti podané spole?ností Granton Advertising byla ?ástka vym?ená v uvedeném dodate?ném da?ovém vým?ru stanovena na 643 567 eur.

13 Vzhledem k tomu, že spole?nost Granton Advertising m?la za to, že prodej Grantoncards je osvobozen od DPH, podala proti uvedenému rozhodnutí správce žalobu k Rechtbank Breda (soud prvního stupn? v Breda). Rechtbank Breda však žalobu spole?nosti Granton Advertising zamítl, jelikož se domníval, že Grantoncards nespádají pod pojmy „jiné cenné papíry“ nebo „další p?evoditelné cenné papíry“ ve smyslu šesté sm?rnice, a to zejména s ohledem na kontext, v n?mž jsou tyto pojmy v této sm?rnici užívány, a s ohledem na jejich význam v nizozemštin? a v dalších jazykových verzích. Podle Rechtbank Breda navíc tyto pojmy musí být vykládány restriktivn?.

14 Spole?nost Granton Advertising podala proti tomuto rozhodnutí Rechtbank Breda odvolání k p?edkládajícímu soudu, kterým je Gerechtshof 's-Hertogenbosch (odvolací soud v 's-Hertogenbosch). Tento soud se domnívá, že lze zvážit širší výklad pojmu „jiné cenné papíry“ a „další p?evoditelné cenné papíry“, než jaký provedl Rechtbank Breda. Tento soud však uvádí, že ani historie vzniku sm?rnice, ani literatura a ani stávající judikatura neumož?ují ur?it rozsah t?chto pojmu v souvislostech, které nastaly ve v?ci v p?vodním ?ízení.

15 Za t?chto podmínek se Gerechtshof 's-Hertogenbosch rozhodl p?erušit ?ízení a položit Soudnímu dvoru následující p?edb?žné otázky:

„1) Musí být pojem ‚jiné cenné papíry‘ obsažen v ?l. 13 ?ásti B *initio* a písm. d) bod? [5] šesté sm?rnice [...] vykládán v tom smyslu, že zahrnuje Grantoncard, v p?ípad? které jde o p?enosnou kartu, která je používána k (?áste?nému) zaplacení ceny zboží a služeb, a pokud ano, jsou pak vydávány a prodej takové karty osvobozeny od DPH?

2) V p?ípad? záporné odpov?di na první otázku: musí být pojem ‚další p?evoditelné cenné papíry‘ obsažen v ?l. 13 ?ásti B *initio* a písm. d) bod? 3 šesté sm?rnice [...] vykládán v tom smyslu, že zahrnuje Grantoncard, v p?ípad? které jde o p?enosnou kartu, která je používána k (?áste?nému) zaplacení ceny zboží a služeb, a pokud ano, jsou pak vydávány a prodej takové karty osvobozeny od DPH?

3) Pokud je Grantoncard ‚jiným cenným papírem‘ nebo ‚dalším p?evoditelným cenným papírem‘ ve výše uvedeném smyslu, má pro zodpov?zení otázky, zda jsou jejich vydávány a prodej osvobozeny od DPH, význam skute?nost, že p?i používání této karty je výb?r DPH z (pom?rné ?ásti) poplatku, který za ni byl uhrazen, v praxi neproveditelný?“

K p?edb?žným otázkám

16 Podstatou otázek p?edkládajícího soudu, které je t?eba zkoumat spole?n?, je, zda musí být ?l. 13 ?ást B písm. d) šesté sm?rnice vykládán v tom smyslu, že prodej takové slevové karty, jako je karta dot?ená v p?vodním ?ízení, p?edstavuje operaci týkající se „jiných cenných papír?“ ve smyslu bodu 5 tohoto ustanovení ?i „dalších p?evoditelných cenných papír?“ ve smyslu bodu 3 téhož ustanovení, které se vztahuje na n?která pln?ní, jež ?lenské státy musí osvobodit od DPH.

Úvodní poznámky

17 Je třeba uvést, že otázka, zda mají Grantoncards podléhat DPH, a její případný výpočet závisí na právních a hospodářských znacích těchto karet (v tomto smyslu viz rozsudek Komise v. Nemecko, C-427/98, EU:C:2002:581, bod 57 a citovaná judikatura). Pokud se tedy otázky položené předkládajícím soudem týkají zejména otázky případného osvobození plnění, které spočívá v prodeji takových karet, od daně, je třeba úvodem upřesnit podmínky upravující uvádění takových karet na trh, pokud tyto faktory mají vliv na určení zdanitelného plnění, jakož i na posouzení jeho povahy.

18 V tomto ohledu z předkládacího rozhodnutí vyplývá, že majitel Grantoncard může získat výrobky nebo služby nabízené partnerskými podniky za zvýhodněných podmínek dohodnutých mezi těmito podniky a společností Granton Advertising, k nimž mimo jiné patří slevy z cen. Avšak zatímco znění předložných otázek naznačuje, že Grantoncard je „používána k (částečnému) zaplacení ceny“ za dodání zboží a poskytnutí služeb, na základě jiných skutečností uvedených v předkládacím rozhodnutí se zdá, že po předložení této karty jejím majitelem se partnerský podnik výslovně vzdává části obvyklé ceny, takže uvedený majitel neposkytne žádnou platbu ve výši této slevy.

19 Je totiž třeba mít za to, že skutečnost, že partnerský podnik souhlasí s tím, že se vzdá výbavu částky odpovídající výši slevy získané za těchto zvýhodněných podmínek, představuje slevu z ceny ve smyslu čl. 11 části A odst. 3 písm. b) šesté směrnice, jak uvedla také Evropská komise ve svém písemném vyjádření. Podle judikatury Soudního dvora se taková sleva, kterou nelze v případě dotčeného plnění zahrnout do základu daně, týká především rozdílu mezi běžnou maloobchodní prodejní cenou a penžitou částkou, kterou skutečně obdržel daný maloobchodník (v tomto smyslu viz rozsudky Boots Company, C-126/88, EU:C:1990:136, bod 22, a Argos Distributors, C-288/94, EU:C:1996:398, bod 16).

20 Pokud jde o základ daně v případě plnění spočívajícího v prodeji Grantoncards, je navíc třeba uvést, že částky zaplacené spotřebiteli společností Granton Advertising za získání Grantoncard nelze pokládat za částky nepřímo představující protiplnění nebo jeho část za plnění, která mohou uvedení spotřebitelé později využívat u partnerských podniků. Neexistuje totiž dostatečná přímá vazba mezi částkou uhrazenou těmito spotřebiteli za úelem získání Grantoncard a zbožím či službami, které případně obdrželi tiž spotřebitelé od partnerských podniků (v tomto smyslu viz rozsudky Coöperatieve Aardappelenbewaarplaats, 154/80, EU:C:1981:38, bod 12, a Hotel Scandic Gåsabäck, C-412/03, EU:C:2005:47, bod 22).

21 Vedle skutečnosti, že neexistuje žádná dohoda mezi majiteli Grantoncards a partnerskými podniky a že naposled uvedené podniky nedostávají žádnou část příjmů získaných společností Granton Advertising za prodej uvedených karet, v tomto ohledu navíc neexistuje žádná nezbytná vazba mezi platbou, kterou spotřebitel poskytl společností Granton Advertising za úelem získání Grantoncard, a hodnotou slev, které případně obdržel tentýž spotřebitel od partnerských podniků. Výše případných slev, která závisí zejména na používání uvedené karty a na dostupnosti nabídek partnerských podniků, je náhodná a je téměř nemožné ji dopředu určit (obdobně viz rozsudek Lebara, C-520/10, EU:C:2012:264, bod 38).

22 Za těchto okolností je zaprvé třeba uinit závěr, že v rozporu s tím, co uvádí předkládající soud, nelze používání Grantoncard považovat za „platbu“ ve smyslu šesté směrnice, protože jde ve skutečnosti o slevu z ceny, a zadruhé, že slevy z ceny poskytnuté partnerskými podniky nejsou zahrnuty do základu daně v případě operací, které se případně uskuteční mezi těmito podniky a majiteli Grantoncard, a zatím, že otázky položené uvedeným soudem mají za cíl zejména objasnění otázky, zda má být operace spočívající v prodeji Grantoncards spotřebitelům – bez

ohledu na jiné transakce, které tyto spotřebitelé případně uskuteční ve vztahu k partnerským podnikům – osvobozena od DPH či nikoli.

K osvobození operace spočívající v prodeji Grantoncards od daně

23 Pokud jde o otázku, zda má být operace spočívající v prodeji Grantoncards osvobozena od DPH či nikoli, je třeba určit, zda takové slevové karty spadají pod pojem „jiné cenné papíry“ uvedený v bodě 5 čl. 13 části B písm. d) šesté směrnice či pod pojem „další převoditelné cenné papíry“ uvedený v bodě 3 téhož ustanovení.

24 Všichni zúčastnění, kteří předložili písemná vyjádření Soudnímu dvoru, tj. nizozemská vláda, vláda Spojeného království, jakož i Evropská komise, se domnívají, že takové slevové karty jako Grantoncards nespadají pod uvedené pojmy, a že jejich prodej tudíž nepředstavuje plnění osvobozené od DPH.

25 Je třeba připomenout, že podle judikatury Soudního dvora výrazy použité k vymezení osvobození od daně upravených v článku 13 šesté směrnice představují autonomní pojmy unijního práva, jejichž účelem je zamezit rozdílu v použití režimu DPH mezi jednotlivými členskými státy (rozsudek Nordea Pankki Suomi, C-350/10, EU:C:2011:532, bod 22 a citovaná judikatura), a že tyto výrazy je třeba vykládat restriktivně, neboť tato osvobození od daně představují výjimky z obecné zásady, podle níž DPH podléhá každé úplatné poskytnutí služeb uskutečněné osobou povinnou k dani (rozsudky Stichting Uitvoering Financiële Acties, 348/87, EU:C:1989:246, bod 13, a Skandinaviska Enskilda Banken, C-540/09, EU:C:2011:137, bod 20).

26 Za účelem určení, zda takové slevové karty jako Grantoncards spadají pod pojem „jiné cenné papíry“ na straně jedné, anebo pod pojem „další převoditelné cenné papíry“ na straně druhé, tak jak se tyto pojmy nacházejí v čl. 13 části B písm. d) šesté směrnice, je třeba posoudit zejména znění tohoto ustanovení, kontext, v němž jsou takové pojmy použity, a cíle osvobození od daně, které tato právní úprava stanoví (v tomto smyslu viz zejména rozsudky Merck, 292/82, EU:C:1983:335, bod 12; ebookers.com Deutschland, C-112/11, EU:C:2012:487, bod 12, jakož i RVS Levensverzekeringen, C-243/11, EU:C:2013:85, bod 23).

K otázce, zda Grantoncards spadají pod pojem „jiné cenné papíry“

27 Pokud jde o znění ustanovení, které stanoví podmíněné osvobození od daně, je třeba připomenout, že podle čl. 13 části B písm. d) bodu 5 šesté směrnice členské státy osvobodí od daně plnění týkající se zejména „akcií, podílů na společnostech nebo sdruženích, dlužních úpisů a jiných cenných papírů“. Aťkoli se toto osvobození od daně týká konkrétně jednak cenných papírů, které přiznávají vlastnické právo v právnických osobách, a jednak cenných papírů, které představují dluh, nic to nemění na tom, že „jiné cenné papíry“ uvedené v tomto ustanovení je třeba považovat přinejmenším rovněž za „cenné papíry“. Je tedy třeba je pokládat z hlediska jejich povahy za srovnatelné s cennými papíry konkrétně uvedenými v tomto ustanovení.

28 Toto zjištění je potvrzeno výslovným vyloučením osvobození od daně stanoveným v tomto ustanovení, které se vztahuje na dokumenty zakládající právní nárok na zboží, jakož i podíly a akcie, které držitelé právně nebo fakticky poskytují vlastnické právo nebo právo držby nemovitosti nebo její části, jestliže tyto cenné papíry jsou členskými státy považovány za hmotný majetek podle čl. 5 odst. 3 písm. c) šesté směrnice (v tomto smyslu viz rozsudek DTZ Zadelhoff, C-259/11, EU:C:2012:423, bod 42). Jejich povaha „cenných papírů“, pokud představují zejména vlastnická práva k movitému či nemovitému majetku, totiž navzdory jejich vyloučení z osvobození od daně podle tohoto ustanovení poskytuje indicii pro to, jak je třeba chápat pojem „cenný papír“ ve smyslu čl. 13 části B písm. d) bodu 5 šesté směrnice.

29 Pokud jde o kontext, ve kterém se uvedené ustanovení nachází, je třeba připomenout judikaturu Soudního dvora, podle níž plnění osvobozená od DPH uvedená v čl. 13 části B písm. d) šesté směrnice představují svojí povahou finanční služby. Aťkoli tyto operace, které jsou vymezeny v závislosti na povaze poskytovaných služeb, nemusí být nutně poskytovány bankami nebo finančními institucemi, patří nicméně všechny do oblasti finančních operací (v tomto smyslu viz rozsudek Velvet & Steel Immobilien, C-455/05, EU:C:2007:232, body 21 a 22, jakož i citovaná judikatura).

30 Je třeba dodat, že pokud jde o cíle uvedeného ustanovení, z judikatury Soudního dvora vyplývá, že cílem osvobození od DPH v případě finančních operací uvedených v čl. 13 části B písm. d) bodu 5 šesté směrnice je zejména zhojení obtíží spojených s určení daňového základu, jakož i částky odpodíratelné DPH (rozsudky Velvet & Steel Immobilien, EU:C:2007:232, bod 24, a Skandinaviska Enskilda Banken, EU:C:2011:137, bod 21).

31 Pokud jde o otázku, zda má být slevová karta jako Grantoncard v projednávané věci pokládána za „jiný cenný papír“ ve smyslu čl. 13 části B písm. d) bodu 5 šesté směrnice, je nejprve třeba uvést, že zákazník kupující si takovou kartu nenabývá vlastnické právo ve společnosti Granton Advertising, ani pohledávku vůči tomuto podniku, ani jakékoliv jiné právo, které má spojitost s tímto právy. Grantoncard se totiž vyznačuje tím, že jejím majiteli přiznává pouze nárok na slevy z ceny zboží a služeb nabízených partnerskými podniky.

32 Z přezkumu základních znaků Grantoncard, tak jak vyplývají ze spisu předloženého Soudnímu dvoru, lze dále vyvodit, že tato karta nemá žádnou nominální hodnotu a že ji nelze u partnerských podniků vyměnit ani za peníze, ani za zboží. Za těchto okolností prodej takových karet spotřebitelům svou povahou nepředstavuje finanční operaci ve smyslu judikatury Soudního dvora týkající se čl. 13 části B písm. d) šesté směrnice (v tomto smyslu viz rozsudky Velvet & Steel Immobilien, EU:C:2007:232, body 22 a 23, jakož i Nordea Pankki Suomi, EU:C:2011:532, body 24 až 27).

33 A konečně vzhledem k tomu, že základ daně v případě tohoto zdanitelného plnění odpovídá protihodnotě zaplacené spotřebiteli za získání Grantoncards, výpočet DPH na tomto základě nemůže být zvláštní obtíž.

34 Vzhledem ke skutečnosti, že osvobození od daně stanovené v čl. 13 části B písm. d) šesté směrnice musí být, jak bylo uvedeno v bodu 25 tohoto rozsudku, vykládáno restriktivně, je třeba učinit závěr, že takové slevové karty, jako jsou karty dotčené v předvodním řízení, nespadají pod pojem „jiné cenné papíry“ ve smyslu čl. 13 části B písm. d) bodu 5 této směrnice.

K otázce, zda Grantoncards spadají pod pojem „další převoditelné cenné papíry“

35 Je třeba připomenout, že podle čl. 13 části B písm. d) bodu 3 šesté směrnice členské země osvobodí od daně operace týkající se zejména „vkladových a běžných účtů, plateb, převodů, dluhů, šeků a dalších převoditelných cenných papírů“.

36 V souladu s tím, co bylo konstatováno v bodu 29 tohoto rozsudku ohledně pojmu „jiné cenné papíry“ uvedeného v čl. 13 části B písm. d) bodu 5 šesté směrnice, je třeba mít za to, že plnění osvobozená od daně podle bodu 3 tohoto ustanovení spadají rovněž do oblasti finančních operací (v tomto smyslu viz rozsudek Velvet & Steel Immobilien, EU:C:2007:232, bod 22).

37 Je třeba upřesnit, že čl. 13 část B písm. d) bod 3 šesté směrnice se týká zejména platebních nástrojů, jako je například šek. Jak bylo ovšem konstatováno v bodech 18 a 31 tohoto rozsudku, přestože Grantoncards zakládají nárok na slevu z ceny, samy o sobě nejsou platebním

nástrojem ve smyslu uvedené směrnice. Konkrétně je třeba mít za to, že i když jsou takové karty přenosné a lze je prodat za určitou cenu, jejich způsob fungování neodpovídá žádné z forem převodu peněz, na rozdíl od plateb, převodů a šeků, jak správně uvedla vláda Spojeného království.

38 Za těchto okolností je vzhledem ke skutečnosti, že osvobození od daní stanovené v čl. 13 části B písm. d) šesté směrnice musí být, jak bylo uvedeno v bodu 25 tohoto rozsudku, vykládáno restriktivně, třeba učinit závěr, že takové slevové karty, jako jsou karty dotčené v povodním řízení, nespádají pod pojem „další převoditelné cenné papíry“ ve smyslu čl. 13 části B písm. d) bodu 3 šesté směrnice.

39 S ohledem na všechny výše uvedené úvahy je na položené otázky třeba odpovědět tak, že čl. 13 část B písm. d) šesté směrnice musí být vykládán v tom smyslu, že prodej takové slevové karty, jako je karta dotčená v povodním řízení, nepředstavuje operaci týkající se „jiných cenných papírů“ ve smyslu bodu 5 tohoto ustanovení či „dalších převoditelných cenných papírů“ ve smyslu bodu 3 téhož ustanovení, které se vztahuje na některá plnění, jež členské státy musí osvobodit od DPH.

K nákladům řízení

40 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky povodního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (pátý senát) rozhodl takto:

Článek 13 část B písm. d) šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daní z přidané hodnoty: jednotný základ daní musí být vykládán tom smyslu, že prodej takové slevové karty, jako je karta dotčená v povodním řízení, nepředstavuje operaci týkající se „jiných cenných papírů“ ve smyslu bodu 5 tohoto ustanovení či „dalších převoditelných cenných papírů“ ve smyslu bodu 3 téhož ustanovení, které se vztahuje na některá plnění, jež členské státy musí osvobodit od daní z přidané hodnoty.

Podpisy.

* Jednací jazyk: nizozemština.